

Ordføreren: Under Nr. 25 er der til Indtægtspost 1 d. Rekognitionen m. m. stillet et Forslag af Udvalget, der gaaer ud paa at rette en efter dets Mening mindre korrekt Udtøksmaade i den Anmærkning, der findes tilføjet Posten, hvorefter Opkrævningen af Stolestadepenge skal bortfalde. Det er et Spørgsmaal, der ligger for paa flere Steder i Finantsloven, men dog kun i Anmærkningerne, og det eneste Sted, hvor det er kommet frem i Lovteksten, er her. Jeg skal bemærke, at Udvalgets Betragtning af dette Forhold er den, at der vel i og for sig ikke kan være Noget at erindre imod, at man lader være at opkræve denne Afgift til Kirkerne, men at man ikke kan give Det til, at den for bestandig bortfalder, og man foreslaaer derfor, at der indskydes de Ord „indtil Videre“. — Med Hensyn til Indtægtspost 2 er der af den ærede Minister under Nr. 26 stillet et Forslag, som gaaer ud paa, at Posten skal forhøjes med 4 Rd. Det er Renten af en Kapital paa 100 Rd., som nogle Mænd have sammenstødt for at vedligeholde Inge-manns Gravmonument paa Sorø Kirkegaard, og som de have ønsket, at Akademiet skal overtage. Dette Forslag er tiltraadt af Udvalget, og jeg skal tillade mig at anbefale det til det ærede Thing. — Under den samme Indtægtspost findes i Lovudkastet en Anmærkning, der bemyndiger Ministeren til i Henhold til Loven af 19de Januar 1863 om Kirkesyn at udblaane indtil 60,000 Rd. af Sorø Akademis Midler, og det maa være mig tilladt i Korthed at tilbagefalde i de Herreris Erindring Bestemmelserne i den nævnte Lov. Den bemyndiger Kirke- og Underviisningsministeren til af de under hans Raadighed staaende Midler at gjøre Laan til saadanne Kirker, der eie sig selv, og som have en monumental Betydning, men ikke selv have Midler til deres Vedligeholdelse. Laanene skulle formuleres paa den Maade, at de skulle forrentes og afdrages med 6 pCt. om Aaret, men deres Størrelse er i Loven kun bestemt for Finantsaarene 1862—63 og 1863—64, hvorimod Tassættelsen deraf for Fremtiden forbeholdes til en Bestemmelse i Finantsloven, og det er i Kraft deraf, at Forslaget her fremtræder. Loven bestemmer fremdeles, at, forsaavidt Kirkerne ikke selv kunne svare

disse Renter og Afdrag af 6 pCt., skal det Manglende tilveiebringes i Henhold til Loven af 19de Februar 1861 § 34 og paalignes de sig selv eiende Kirker, der have noget Overskud, og denne Lovbestemmelse er for Finantsaaret 1862—63 bragt i Anvendelse med 3,000 Rd. og for 1863—64 med 40,000 Rd., hvilke tildeels ere anvendte paa Maribo Kirke og paa Viborg Domkirke. Det vil ogsaa af Anmærkningerne sees, at den her forlangte Bemyndigelse er bestemt til Fuldebølsen af Maribo Kirke, samt til Ombygning af Viborg Domkirke og endelig til Skallundborg Kirke, der snart vil behøve en meget gjennemgaaende Reparation, og det vil fremdeles sees af Betænkningen Sp. 149—150, hvilke Midler der have været at raade over i Henhold til Loven af 19de Febr. 1861 § 34, idet nemlig Overskuddet af samtlige sig selv eiende Kirker har andraget 16,404 Rd. 84 Sk., hvorhos det dog endnu maa bemærkes, at det Overskud, som de indkomne Budgetter for disse Kirker for indværende Aar udvise, kun andrager 4,500 Rd. Der turde altsaa være en overordentlig Opfordring til at være forsigtig i de Dispositioner, der træffes med Laanene af Sorø Akademis Midler, og Udvalget har naturligtvis deri seet en Opfordring til at begjære sig Oplysning meddeelt om, hvilke og hvor store de Arbejder vare, der paatænkes udførte ved Viborg Domkirke. Der er da fremkommet den Oplysning, at Arbeidet derpaa ifølge det første Overflag vil kræve et Beløb af 213,000 Rd., men det er tilføjet, at efter et senere foretaget Skjøn vil denne Sum efter al Sandsynlighed blive overskredet med en Tjerdedeel; muligt dog, at man kunde indskrænke sig til en Femtedeel, og der er desuden allerede iaar anvendt 35,000 Rd. dertil, saaledes at den hele Ombygning vil medføre en Udgift af omtrent 300,000 Rd. Da Viborg Domkirke ikke selv eier Midler af Betydning, maa der naturligtvis væsentligt tages Hensyn til Overskudigheden af de Midler, der ere tilstede til at kunne dække saadanne Beløb med 4 pCt. Rente og 2 pCt. Afdrag, men Udvalget har ikke kunnet erkjende, at det, som hidtil er stillet i Udsigt, afgiver nogen sikker Garanti for, at et saa stort Udblaan paa en regelmæssig Maade vil kunne lade sig tilbagebetale. Denne Sag